

38

39

Збірка докumentів про Терорів Небесної Сотні
 Революції Гідності та Бійців, які залишили в
 зоні antiterroristicheskoi operacii naході
 України, з території вчинен

ПАПКА

для 39

паперів

Публікації про Рідного Володимира, учасника
 с. Вільхів Бережанського району Тернопільської
 області, який залишив з 1 січня 2015 року у зоні
 проведення antiterroristicheskoi operacii наході
 України, на сайті infoprostir.te.ua та у
 газеті "Бережанське віце" (Бережани. - 06 лютого 2015р.
 №5 (1422); 13 лютого 2015р. - №6 (1423)).

3 інтернет-ресурсів.

ком'ютерний збір

20 р.

Крайні дати: 06 лютого 2015р.

13 лютого 2015р.

Кількість докumentів: 3

Кількість аркушів: 16

Тернопільщина провела в останню путь свого Героя... Фото

Posted on [09.02.2015](#) by [svetik](#) in [Місцеві Новини Суспільство](#) with 0 Comments

Сотні людей провели в останню путь військовослужбовця 128-ої гірсько-піхотної бригади Володимира Дідуха.

35-річний боєць — родом з села Вербів Бережанського району. У зоні проведення АТО Володимир — із серпня минулого року. Будучи мобілізованим, проходив навчання у військовій частині в Мукачевому. Служив водієм-санітаром у м. Щастя, потім ще в одній «гарячій точці» — Дебальцевому. Із медиками, представниками Червоного Хреста перевозив поранених бійців, надавав їм допомогу. Саме там машина Володимира потрапила під обстріл. У його маленькому селі Старий Вербів прощалися з односельцем щонайменше пів тисячі людей. Відспівували військового 24 священики. А напередодні тисячі людей у різних селах ставали навколошки вздовж дороги, коли труну із загиблим везли додому.

Вічна пам'ять герою!

<http://infoprostir.te.ua/?p=78061>

**Герої
не вмирають!**

Бережанщина втратила вірного сина України Володимира Дідуха

Чергова сумна звістка сколихнула наших краян – 31 січня жахлива війна на сході України забрала життя ще одного славного воїна, військовослужбовця 128-ої гірсько-піхотної бригади, уродженця Вербова 35-річного Володимира Дідуха.

У зоні проведення АТО Володимир Васильович Дідух – із серпня минулого року. Будучи мобілізованим, проходив навчання у військовій частині в Мукачевому. Служив водієм-санітаром у м. Щастя, потім ще в одній "гарячій точці" – Дебальцевому. Разом із медиками, представниками Червоного Хреста перевозив поранених бійців, надавав їм допомогу.

Народився Володимир Дідух 27 серпня 1979 року в с. Вербів (Старий Вербів). 1994-го закінчив місцеву школу. Добре вчився, любив займатися спортом. Згодом працював водієм у ТзОВ "Вербів", трудився на полях, допомагав батькам, піклувався про хвору матір.

За словами сільського голови І.Чернецького, Володимира в селі знали як доброго, щирого, працьовитого, веселого хлопця. Ще недавно, на Різдвяні свята, перебував удома на ротації, відвідував Богослужіння у церкві, колядував і веселився з рідними й товаришами, мріяв про мир, будував плани на майбутнє.

У середині січня вербівчани знову проводжали Володимира на війну, в гарячий небезпечний Донбас. Востаннє. Страшні бої під Дебальцевим щодня приносять нові втрати. Не уникнув ворожого снаряда і син Бережанської землі Володимир Дідух.

Щиро співчуваємо родині, односельцям, усім, хто знав Володимира. Ніколи не забудемо Тебе, наш Друже, наш нескорений Герою!

Герої – не вмирають!

БЕРЕЖАНЩИНА ПРОВЕЛА У ВІЧНІСТЬ ВОЛОДИМИРА ДІДУХА

Ін Бережанщини – 35-річний боєць 128-ої гірсько-піхотної бригади, уродженець Вербова Володимир Дідух. Його смерть ско-

На Донбасі загинув ще один син Бережанщини – 35-річний боєць 128-ої гірсько-піхотної бригади, уродженець Вербова Володимир Дідух. Його смерть сколихнула всіх краян.

На колінах, з лампадками, квітами та національними прапорами в руках проводжали земляки в останню путь Воїна-Героя вздовж дороги в смт Козова, селах Дибще, Комарівка, Шибалин, м. Бережани, селах Гайок, Лапшин – аж до батьківської хати у Старому Вербові.

6 лютого тисячний здвиг народу прошався з Героєм біля Церкви Пресвятої Трійці на площі Ринок у Бережанах. А в суботу, 7 лютого, велелюдний похорон за участю 25 священиків відбувся у його рідному селі.

Незважаючи на мороз та ґдкий вітер, траурна процесія на руках по-

несла домовину з тілом Героя від батьківського порога вздовж хутора Старий Вербів – до храму Успіння Пресвятої Богородиці села Вербів, а звідти – на сільський цвинтар.

Приспущені державні прапори, тужливі звуки духового оркестру, сльози згорьованих батьків, сестри з родиною, сусідів, друзів... Плакали знайомі й не-

знайомі, дорослі та діти. Плакали, бо обірвалося життя ще молодої доброї людини, яка мріяла про мир і щасливе життя, свідомо захищаючи нашу землю від російських найманців.

Після молитви на кладовищі пролунали звуки військового салюту.

Спи спокійно, Воїне-Герою! Вічна Тобі пам'ять.

с. Шибалин.

Фоторепортаж як хвилина мовчання – на стор. 2, 3.

Герої — не вмирають!

БЕРЕЖАНЩИНА ПРОВЕЛА У ВІЧНІСТЬ ВОЛОДИМИРА ДІДУХА

Хвилина мовчання...

Світлій пам'яті Володимира Дідуха

Одягають чорні стрічки наші села і міста,
Гине за Україну рідну наша молодь золота.

Сумна вістка чорним смутком облетіла все село,
Що загинув наш Володя там, на Сході, у АТО.

Адже ворог злий і підлій різних найманців зібрав.
Бомбити, топче нашу землю... А коли ж то буде край?!

Спам'ятайтесь, вороженьки, ми так легко не здамо!
Кров'ю наших мужніх хлопців ми за волю платимо.

Наш Володя був на Сході, рятував наших бійців.
Вірив: скоро ми очистим весь цей край від ворогів.

Кулі свист і гул гармати – цей страшний зимовий грім!
Повернувся в домовині... Ой, як важко нам усім!..

“Мамо, тату, ви не плачте, і сестричко – не ридай,
Я пішов, щоб захистити Україну – рідний край...”

Помолімся тихо Богу, низько голови схилім, –
За всіх тих, хто не вернувся із кривавої борни!

Сумую і плачу
Твоя перша вчителька Ольга Василівна ЧЕРНЕЦЬКА
6.02.2015 р.

Фоторепортаж Ярослава МУШКИ.

Збійка документів про геройські подвиги
Революційної Січовості та бійців, які замислили в
зоні антитерористичної операції на сході
України, з термінів

ПАПКА

для 40

паперів

Стаття Д. Айєнек „Героїм худав, що в Часі
наречимі зустріть своє щастя” (розмовід О. Гонгадз,
родицько В. Рігудза, який замислив у зоні проведення
антитерористичної операції на сході України).

Приєднало вірши Чернечукової О. В., певного
всеможливого, „Світлії нашеїмі Володі Рігуду” і
Лучів А. П., вмішавши пенсіонерки, „Наїсемі твою
Рігуду Володимирку” та світлицу В. Рігудса.
Копії

20 р.

Храніння: 06 лютого 2015 р.
Після 09 лютого 2015 р.

Кількість документів: 4
Кількість аркушів: 5

Брат казав, що в Щасті нарешті зустрів своє щастя

Діана ОЛІЙНИК, 0-67-346-52-39, diana.olijnyk@20minut.ua

35-річний Володимир Дідух загинув в районі Дебальцевого так і не встигнувши здійснити свою мрію – привезти додому в рідне село кохану, яку знайшов на іншому кінці України.

- На Різдво брат був на ротації вдома, то розповідав, що є у нього в Щасті дівчина, яку покохав ще під час першої поїздки, (коли його мобілізували влітку, спочатку він служив в Щасті), - розповідає родичка загиблого героя Ольга Гондз. – Говорив: от ще раз поїду, послужу, і приїдемо сюди, будемо жити разом. Мріяв привезти її сюди і одружитися...та не судилося.

Володимир був простим роботячим сільським хлопцем, розповідає Ольга. Любив землю, був водієм, довго працював в колгоспі. Але коли побачив, що в колгоспі нічого доброго не буде, поїхав на заробітки в Польщу. Минулого літа повернувся додому і його мобілізували. Спочатку був водієм–санітаром швидкої в Щасті, врятував десятки поранених, ризикував власним життям під кулями і градами. Після відпустки – з 25 січня - потрапив в 128 бригаду, яка була в районі дебальцевського котла. Тут він теж рятував поранених, вивозячи їх на швидкій з поля бою.

А через 5 днів Володимир загинув, отримавши смертельне поранення в голову. Машина швидкої була розтрощена, а доля поранених – невідома.

- Коли ми добиралися на похорон, - зазначає Ольга, - водій автівки, який сам родом з Бережанщини, розповідав нам, що коли везли тіло брата додому за ним йшла велика колона людей, він бачив, як зупинялися машини з донецькими номерами. Люди виходили з машини, і дивувалися, що за воїном, який загинув, може бути така процесія, що люди на колінах стоятимуть по бокам дороги і зустрічатимуть героя. Ці водії стояли і плакали, вражені побаченим.

На похорон приїхали усі, хто його знав і з Тернополя, і односельці з хутора, зійшлися люди з усіх близжніх сіл.

- Ховали Володю як гідного солдата, із пострілами, з оркестром, солдати півтори години несли відкриту труну з самого хутора в село до сільської церкви, - розповідає Ольга. – Так солдати віддавали йому честь. Зійшлися священики усіх навколошніх сіл. Вчителі читали вірші, які написали спеціально для Володі.

Батька з матір'ю, рідну сестру і родину досі хвилює питання як загинув Володимир.

- Нам весь цей час ніхто не міг надати якоїсь інформації, що саме трапилося того злощасного дня, його особистих речей немає, ніяких особистих документів не віддали, фотоапарата теж, - розповідає Ольга. – В документах вказано, що загинув від пострілу танка. А через 11 днів нам сказали, що Володину машину накрило Градом на котромусь з блокпостів. Швидка, якою він керував, повністю розбита. Ми знаємо, що їм дали нову машину, бо та ремонту не підлягала. Що сталося з пораненими, яких вони везли з поля бою, не відомо. Де знаходиться той блокпост – теж не відомо. Останній раз він зв'язувався з рідними з селища Комуна. Далі зв'язок з ним обірвався.

Ольга розповідає, що рідні спробують знайти побратимів чи тих, кого він врятував за багато місяців роботи в АТО. Їм вдалося відновити телефону картку Володимира, тож є надія, що за дзвінками і скрупими смс-ками вдасться знайти і бойових побратимів і дівчину, яка можливо чекає, коли ж вона поїде з коханим в село на Бережанщині.

Світлій пам'яті Володі Дідуху

Одягають чорні стрічки наші села і міста
Гине за рідну Вкраїну наша молодь золота.

Сумна вістка чорним смутком облетіла все село,
Що загинув там, на Сході, наш Володя у АТО.

Адже ворог злий і підлій різних найманців зібрав.
Бомбить, топче нашу землю... А коли ж то буде край?...

Спамятайтесь ,вороженьки, ми так легко не здамо!
Кровю наших мужніх хлопців ми за волю платимо.

Наш Володя був на Сході, рятував наших бійців.
Вірив :- скоро ми очистим цей наш край від ворогів.

Повернувся в домовині.... ой, як важко нам усім...
Вірив - ще зовсім недовго й переможем ворогів.

Не плачте, мамо, не плачте, тату, і ти, сестричко, не ридай,
Бо я пішов, щоб захистити Україну- наш рідний край.

А помоліться тихо Богу і низько голови схиліть,
Бо нас немало не вернулось тоді з кривавої борні.

Сумую і плачу ...
Твоя Перша вчителька
Ольга Василівна Чернецька

6.02.2015р

ПАМ'ЯТІ ГЕРОЮ Дідуху Володимиру !!!

Ой, сину, наш сину, яка гарна днина,
Що ти мав вінчатись, а йдеш в домовину.

Зібралися знайомі, зібралися друзі,
Прийшли незнайомі у сумному крузі.

Із Донецка, і Луганська зробили руїну...
Своїм життям захищав він рідну Україну.

Боже, нам допоможи знищити кайдани
Нехай в порох розсипляться вороги-тирани.

А сусід наш ворог за це все отвітить
Коли над Вкраїною, як нині, сонечко засвітить.

СЛАВА УКРАЇНІ !

Вчителька-пенсіонерка

Анастасія Петрівна Луців

5

3544 1 159
Опис Справа
Фото 1
Архівний архів
Телефонні записки з друком

Збірка документів про Героїв Небесної Сотні
Революцій Гідності та вільсів, які загинули в зоні
антитерористичної операції на сході України,
з Імені Героя України

ПАПКА для 159 паперів

Копія свідоутвіда про смерть Рідника Володимира,
уродженце с. Вербів Бережанського району Івано-Франківської
області, який загинув 31 січня 2015 року у зоні проведення
антитерористичної операції на сході України, виданого
виконавчим комітетом Вербівської сільської ради Бере-
жанського району Івано-Франківської області 10 лютого 2015 року.
Журокопій

20 р.

Драйгі дати: 10 лютого 2015 р.
Кількість документів: 1
Кількість аркушів: 1

ГАВНИЙ АРХІВ
Івано-Франківської області

3544 1 159
Опис Справа

УКРАЇНА

СВІДОЦТВО ПРО СМЕРТЬ

Прізвище

Дідух

ім'я **Володимир**

по батькові **Васильович**

помер(ла)

31 січня 2015 року

(число, місяць і рік)

тридцять першого січня дві тисячі п'ятнадцятого року

(цифрами та словами)

у віці **35 років**

про що **10** числа **лютого** місяця **2015** року складено
відповідний актовий запис №**04**

Місце смерті

Україна

(держава,

Донецька область

(область,

район,
місто Дебальцеве

(місто, селище (село))

Місце державної реєстрації **Виконавчий комітет Вербівської сільської ради**
(найменування органу державної
Бережанського району Тернопільської області)

(регистрації актів цивільного стану)

Орган державної реєстрації актів цивільного стану, що видав свідоцтво
Виконавчий комітет Вербівської сільської ради Бережанського району
(найменування органу державної

Тернопільської області

(регистрації актів цивільного стану)

Дата видачі **10**

лютого

2015 року

М.П.

Керівник органу державної
реєстрації актів цивільного стану

Матвіїв О.Д.

(ініціали та прізвище)

Серія І-ИД № 185485

